

2. Господарський процесуальний кодекс України від 6 лист. 1991 р. № 1798-XII (у ред. від 28.08.2018). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1798-12> (дата звернення 16.10.2019).

3. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод від 13 трав. 2004 р. (у ред. від 02.10.2013). URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_004 (дата звернення 16.10.2019).

4. Гуйван П.Д. Право на справедливий суд: європейські сентенції та українські реалії (темпоральний аспект). Держава та регіони. Серія «Право». 2017. № 2(56). С. 30-35.

5. Наула Моул. Европейская Конвенция о защите прав человека и основных свобод: статья 6: право на справедливое судебное разбирательство. Прецеденты и комментарии. Москва: Рос. акад. правосудия. 2001. 336 с.

6. Свірін О.Ф. Деякі аспекти реалізації в господарському та цивільному судочинстві нового принципу розумності строків розгляду справи судом. URL: http://pravoisuspilstvo.org.ua/archive/2018/3_2018/part_1/27.pdf (дата звернення 16.10.2019).

7. Справа «Броуган та інші проти Сполученого Королівства» (Case of Brogan and others v. the United Kingdom). Практика ЄСПЛ. URL: <https://ips.ligazakon.net/document/view/SO0662?an=2> (дата звернення 17.10.2019).

8. Інформаційний лист ВГСУ від 29 верес. 2009 р. № 01-08/530. URL: <http://www.arbitr.gov.ua/news/767/> (дата звернення 17.10.2019).

УДК 346.26 (043.2)

Коваль Б.О., студент,
Факультет менеджменту, транспорту та логістики,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Загрішева Н.В., к.ю.н., доцент

ОСНОВНІ НОВЕЛИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ТОВАРИСТВ З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ

Товариство з обмеженою відповідальністю на даний час є найбільш популярною організаційно-правовою формою для малого та середнього підприємництва. Згідно з даними Державної служби статистики, станом на 1 листопада 2018 року, їх кількість в Україні становила 623 242, що становить близько 47% від усіх юридичних осіб, зареєстрованих у державі [1].

До недавнього часу діяльність таких підприємств регулювалася дещо застарілими нормами Закону України «Про господарські товариства» та деякими положеннями Цивільного та Господарського кодексів.

6 лютого 2018 року Верховна Рада України прийняла досить важливий для бізнесу нормативно-правовий акт – Закон України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю» [2], який набрав чинності 17 червня 2018 року. В основі зазначеного Закону покладені нові та удосконалені старі механізми визначення правового статусу та регулювання діяльності товариств з обмеженою та додатковою відповідальністю. Зміни та нові положення, які регулюють правовий статус товариств з обмеженою та додатковою відповідальністю, є досить важливими для корпоративного законодавства та сфери господарювання України. Це має поліпшити інвестиційний клімат, що буде беззаперечним плюсом для економіки України.

Серед змін, які торкнулися правового регулювання ТОВ, можна виділити наступні. По-перше, відповідно до нового закону кількість учасників товариства не обмежується (п. 1 ст. 4), хоча Закон України «Про господарські товариства» передбачав граничну чисельність – 100 осіб. Це обмеження на практиці призводило до того, що підприємці обирали організаційно-правову форму не з точки зору її оптимальності та ефективності для ведення бізнесу, а виходячи із законодавчих приписів. Нова ж норма дозволить пристосувати форму ТОВ для роботи великого кола підприємств.

Також новий закон, зокрема ст. 37, регулює діяльність товариства, що має одного учасника. Відповідно до цієї статті, питання, що належать до виключної компетенції загальних зборів, вирішуються таким учасником одноособово та оформлюються його письмовим рішенням.

Ще одним цікавим нововведенням є запровадження інституту корпоративних договорів, які вже давно використовуються в закордонній практиці ведення бізнесу. Згідно ст. 7 це договір, за яким учасники товариства зобов'язуються реалізовувати свої права та повноваження певним чином або утримуватися від їх реалізації.

Ще одним розширенням прав учасників товариств можна вважати передбачену ст. 38 можливість створення нехарактерного для товариства з обмеженою відповідальністю органу – наглядової ради. Раніше схожі повноваження мала Ревізійна комісія.

Також значно зменшилася кількість інформації, яку обов'язково потрібно вказувати в основному установчому документі – статуті.

Так, ст. 11 Закону України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю» містить перелік всього з трьох відомостей, які обов'язково мають бути включені до статуту, а саме:

– повне та скорочене (за наявності) найменування товариства;

– органи управління товариством, їх компетенцію, порядок прийняття ними рішень;

– порядок вступу до товариства та виходу з нього.

Крім цього, закон закріплює і деталізує такі механізми охорони і захисту прав учасників, як переважне право учасника товариства (ст. 20), перехід частки до спадкоємця або правонаступника учасника товариства (ст. 23), вихід учасника з товариства (ст. 24), проведення аудиту фінансової звітності товариства на вимогу учасників (ст. 41) [3, с. 354].

Підсумовуючи можна сказати, що прийняття нового Закону «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю» наблизило статус товариства з обмеженою відповідальністю до міжнародних стандартів, підвищило ефективність управління ними, що сприятиме розвитку бізнесу в Україні, а отже й економічній ситуації в цілому.

Література

1. Кількість юридичних осіб за організаційними формами на 1 листопада 2018 року: показники Єдиного державного реєстру підприємств та організацій України (ЄДРПОУ) / Офіційний веб-сайт Укрстату. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua>.

2. Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю: Закон України від 6 лют. 2018 р. URL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/2275-19>.

3. Карлюга Є.К. Правове становище товариств з обмеженою відповідальністю в світлі новел законодавства: зб. тез доповідей студентів, аспірантів та здобувачів-учасників 74-ї звітної конференції Одеського нац. ун-ту ім. І.І. Мечникова (Одеса, 25-27 квіт. 2018 р.). Одеса: Фенікс, 2018. С. 353-355.

УДК 346:629.7 (477) (043.2)

Костяна І.Ю., студентка,
Юридичний факультет,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Козирєва В.П., к.ю.н., доцент

НЕПРЯМІ ПОЗОВИ В ГОСПОДАРЬКОМУ ПРОЦЕСУАЛЬНОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ

Корпоративні спори всередині господарських товариств стали сьогодні звичним явищем. Спостерігається порушення корпоративних прав міноритарних власників не тільки внаслідок